

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18CoCsp/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220201387
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8220201387.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Viery Kandrikovej a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobkyně S. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX/XXX, XXX XX O., zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sovietskych hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava 811 09, IČO: 35 807 598, zast. advokátkou JUDr. Katarínou Hegedúšovou, Majerníkova 3/A, Bratislava, o primerané zadosťučinenie v sume 300 eur a v sume 2.243,39 eura, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 1Csp/32/2020-165 zo dňa 29.10.2021, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v prvom výroku rozsudku v časti o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 1.250 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti mení rozsudok v prvom výroku tak, že žalobu zamieťa.

Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„Žalovaný je p o v i n n ý žalobkyni zaplatiť 2.543,39 Eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie okrem iného uviedol, že žalobkyňa preukázala splnenie základných formálnych zákonných predpokladov v zmysle § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. Má totiž nepochybne postavenie spotrebiteľa a bolo rozhodnuté o porušení jej práv, ktoré jej priznávajú právne predpisy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa (Občiansky zákonník /ďalej aj ako „OZ“, zákon č. 129/2010 Z.z. /ďalej aj ako „ZoSÚ“, aj zákon č. 250/2007 Z.z.), a to v pôvodnom konaní sp. zn. 5Csp/23/2019 a sp. zn. 3Csp/40/2018, na základe ktorých bolo jej žalobám v pôvodných konaniach vyhovené, pričom v pôvodnom konaní sp. zn. 5Csp/122/2018 bol žalovaný povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie z plnenia nad rámec poskytnutého úveru zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 01.02.2013 (sumy 1.814 eur ako rozdielu sumy zaplatenej 2.214 eur a sumy úveru 400 eur). Žalobkyňa bola v pôvodných konaniach aktívna, žalobami sa bránila voči nárokom žalovaného a s úspechom sa domohla ochrany svojich práv vyplývajúcich z cit. právnych predpisov (neprijateľnosť zmluvných podmienok a dohody o zrážkach zo mzdy). Teda podľa sudu prvej inštancie splnila aj ďalší

predpoklad uvedený v ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z., t.j. úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti. Kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom zodpovedá je žalovaný, ktorý v zmluvnom vzťahu medzi stranami sporu (zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 1.2.2013) vystupoval ako dodávateľ a teda bol v pozícii silnejšej strany zmluvného vzťahu oproti žalobkyni - spotrebiteľke, ktorý si navyše uplatňoval nároky voči žalovanej z neplatných - neprijateľných zmluvných podmienok. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že je potrebné žalobkyni priznať primerané finančné zadosťučinenie, nakoľko jej právo ako spotrebiteľa bolo porušené, vo výške, ktorú žalobkyňa požaduje. Preto súd s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti (porušenie práv spotrebiteľa s prihliadnutím na odôvodnenie rozhodnutí vo veciach sp. zn. 3Csp/40/2018 a sp. zn. 5Csp/23/2019) po zhodnotení všetkých kritérií a funkcií primeraného finančného zadosťučinenia dospel k záveru, že primeranou sumou finančného zadosťučinenia je suma 2.243,39 eura a 300 eur teda spolu 2.543,39 eura. Priznaná suma je primeraná zistenému skutkovému stavu, predstavuje sumu, o ktorú by sa žalovaný na žalobkyni bezdôvodne obohatil, ak by došlo k plneniu na základe neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy (konanie 3Csp/40/2018), pričom vo vzťahu k neprijateľnej zmluvnej podmienke vyslovenej v konaní 5Csp/23/2019 k bezdôvodnému obohateniu aj došlo (plnenie istiny s poplatkom na základe vykonávania zrážok zo mzdy. Súd prvej inštancie zohľadnil, že časť ujmy bola priznaná ako bezdôvodné obohatenie vo veci sp. zn. 5Csp/122/2018.

3. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku tak, že ich náhradu žalobkyni priznal v rozsahu 100 %, keďže v konečnom dôsledku rozhodnutie súdu vo veci záviselo od jeho posúdenia súdom.

4. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov uvedených § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Namietal, že pri rozhodovaní o tom, či sa prizná primerané finančné zadosťučinenie a v akej výške je potrebné zohľadniť nielen úspešnosť toho ktorého účastníka, ale aj iné okolnosti, ktoré majú vplyv na konkrétny prípad. Žalovaný má za to, že konajúci súd je povinný na skutkový prípad aplikovať ust. § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka v zmysle ktorého výšku náhrady súd určí s prihliadnutím na závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Žalovaný odmieta vyjadrenia žalobkyne, ktoré majú evokovať stav, že spôsobil svojím konaním žalobkyni nemajetkovú ujmu, a preto pri posudzovaní svojho konania žiada dôslednú aplikáciu relevantných vnútroštátnych, európskych predpisov. Priznanie požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Požiadal príslušný súd, aby pri posudzovaní uplatneného práva posudzoval konkrétne okolnosti týkajúce sa vzťahu žalobkyne a žalovaného a pri rozhodovaní vzal do úvahy aj konanie žalobkyne, ktorá sa domáha vydania finančného zadosťučinenia napriek tomu, že sama konala v rámci kontraktáčného postupu ľahostajne, keď svojim podpisom vyhlásila, že súhlasí s obsahom zmluvy o úvere, bola oboznámená so všeobecnými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru; nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Žalobkyňa neodôvodnila jasne a určito skutkové okolnosti týkajúcej sa záväzkovo-právneho vzťahu medzi ňou a žalovaným. Mal za to, že opakované sankcionovanie by bolo vzhľadom na predchádzajúce konanie neprimerane prísne. Žalobkyni žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nevznikla a preto jeho priznanie by malo za následok spôsobenie hrubej nerovnováhy medzi právami a povinnosťami veriteľa a spotrebiteľa, a to bez akéhokoľvek dôvodu. Pri rozhodovaní o uplatnenom nároku na finančné zadosťučinenie je potrebné prihliadať na okolnosti prípadu, pokiaľ však žalobkyňa poukazuje na skutočnosť, že sa úspešne domáhala svojich spotrebiteľských práv, na druhej strane to bola žalobkyňa, kto žiadala celkovo štrnásťkrát o úver. Domáhanie sa primeraného finančného zadosťučinenia žalobkyňou nie je adekvátne okolnostiam a nezodpovedá požiadavke všeobecnej spravodlivosti. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalobkyňa vo vyjadrení k odolaniu žalovaného poukázala na to, že primeranosť sumy 2.543,39 eura priznanej odvolaním napadnutým rozsudkom je vzhľadom najmä na postoj žalovaného a intenzitu porušenia spotrebiteľských noriem evidentne daná. Práve najmä výška hroziaceho bezdôvodného obohatenia je exaktným objektívnym kritériom a preto by malo ísť o kritérium primárne, Žalovaný nechce niesť akúkoľvek zodpovednosť a porušenie svojich zákonných povinností „ospravedlňuje“ podľa jej názoru ľahostajnosťou. Ujma, ktorá konaním žalovaného vznikla nebola len v akademickvej rovine, ale preukázateľne došlo k zásahu aj do jej majetkovej sféry. Zároveň uplatňovaním jej legitímneho nároku v súdnom konaní bol narušený nielen jej bežný život. Vzhľadom na permanentný odmietavý postoj žalovaného voči svojim pochybeniam je prvoinštančným súdom priznaná suma nielenže primeraná, ale

zjavne aj nízka. Ak má primerané finančné zadosťučinenie reálne plniť svoj účel, tak je to možné len priznaním v takej výške, ktorá má nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby mala tieto funkcie aj reálne, čo priznané primerané finančné zadosťučinenie v symbolickej výške nemôže spĺňať.

6. Vo vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne žalovaný zotrval na všetkých svojich doterajších názoroch. Konanie žalobkyne vo forme žaloby o primerané finančné zadosťučinenie nepovažoval za adekvátne a priznaná suma požiadavke všeobecnej spravodlivosti.

7. Vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného žalobkyňa uviedla, že považuje tvrdenie žalovaného za nesprávne a zavádzajúce, pretože všetky procesné úkony uskutočnené v základnom konaní, ako aj v tomto konaní boli nielen primerané, v súlade s hmotným a procesným právom, ale aj v konečnom dôsledku úspešné čo do merita sporu. Výška finančného zadosťučinenia nie je stanovená žiadnym vzorcom a závisí vždy od úvahy súdu. Jediným kritériom pre stanovenie výšky finančného zadosťučinenia je jeho primeranosť. Pojem „primeraný“ má viacero synonym, avšak jedným z nich je slovo „spravodlivý“. Výška primeraného finančného zadosťučinenia nemôže mať len symbolický význam, pretože symbolická výška nezohľadňuje obsah pojmu spravodlivosť. Zároveň je potrebné zohľadniť aj účel inštitútu PFZ, a to jeho sankčnú, odradzujúcu, satisfakčnú a relutárnu funkciu. Vzhľadom na permanentný odmietavý postoj žalovaného voči svojim pochybeniam je súdom priznaná suma nielenže primeraná, ale zjavne aj nízka. Ak má primerané finančné zadosťučinenie reálne plniť svoj účel, tak je to možné len priznaním v takej výške, ktorá má nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby mala tieto funkcie aj reálne, čo zadosťučinenie priznané v symbolickej výške nemôže spĺňať.

8. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné.

9. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne opierajúci sa o ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), upravujúce práva spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak sa na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za porušenie zodpovedá.

10. „Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia.“ (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019).

11. Žalobkyňa si uplatnila nárok na náhradu primeraného finančného zadostučinenia v celkovej výške 2.543,39 eura titulom úspešného uplatnenia (bránenia) svojich spotrebiteľských práv v sporoch vedených na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 5Csp/23/2019 o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky a sp. zn. 3Csp/40/2018 o zdržanie sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy.

12. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v konaní bolo preukázané splnenie všetkých zákonných podmienok v zmysle ust. § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Tvrdenie žalobkyne o úspechu v základnom konaní bolo preukázané rozsudkom Okresného súdu Bardejov č. k. 5Csp/23/2019-23 z 25.09.2019, ktorým súd určil, že zmluvná podmienka v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 01.02.2013 uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach poskytnutia úveru - bod 10 v znení: „Dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako svoj dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu aj výšky tak, ako je uvedené v tejto zmluve a zaväzuje sa ju uhradiť v mesačných splátkach/e tak, ako je to uvedené na prvej strane tejto zmluvy. Časť poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšná časť zahŕňa náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Okresný súd tento poplatok vo výške 288 eur vyhodnotil ako neplatný z dôvodu rozporu s § 39 Občianskeho zákonníka pre obchádzanie zákona. Konštatoval, že výška administratívneho poplatku 45,90 % z poskytnutej čiastky značne prevyšuje náklady, ktoré má žalovaný s vypracovaním a uzatvorením zmluvy, a preto je takýto poplatok neprimeraný. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 15.11.2019 Zároveň úspech v základnom konaní preukázala rozsudkom Okresného súdu Bardejov č. k. 3Csp/40/2018-71 z 25.10.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, č.k. 2Co/34/2019-100 zo dňa 15.07.2019, ktorým určil, že žalovaný v 1. rade (žalovaný v tomto konaní) je povinný zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 01.02.2013 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 01.02.2013 na výkon zrážok zo mzdy žalobkyne. Rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť 16.08.2019.

13. Za stavu, keď rozsudkami Okresného súdu Bardejov č. k. 5Csp/23/2019-23 z 25.09.2019 a č. k. 3Csp/40/2018-71 z 25.10.2018 došlo k vyhoveniu žalôb v dôsledku prijatých záverov, že zmluvná podmienka o administratívnom poplatku je neprijateľná zmluvná podmienka a o povinnosti žalovaného zdržať sa použitia dohody o zrážok zo mzdy voči žalobkyňi, pričom tieto rozsudky nadobudli právoplatnosť, sa odvolací súd stotožnil so súdom prvej inštancie, že v tejto veci základ nároku je daný. Bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenie práva alebo povinnosti umožňujúci žalobkyňi požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadostučinenie.

14. Z hľadiska výšky priznávaného primeraného finančného zadostučinenia musí odôvodnenie priznanej výšky byť presvedčivé. Výška primeraného finančného zadostučinenia podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa spočíva na voľnej úvahe súdu, ktorá nemôže byť svojvoľná. Pri stanovení výšky treba vychádzať zo závažnosti porušenia práv, povinností, z okolností tak na strane žalobcu ako aj žalovaného, okolností, za ktorých došlo k porušeniu práv, povinností. Inštitút primeraného finančného zadostučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale v danom prípade musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Základom pre určenie sumy peňažného zadostučinenia je primeranosť a súd túto sumu určí na základe vlastnej úvahy. Je teda posudzovaná podľa subjektívnej povahy a zohľadňuje všetky skutočnosti, čo viedli spotrebiteľa k podaniu žaloby o priznanie primeraného finančného zadostučinenia.

15. Kritériom kvantifikácie nároku by mali byť podľa odvolacieho súdu najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa. Konkrétna výška priznaného finančného zadostučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci a spĺňať požiadavku primeranosti.

16. V danom prípade žalobkyňa svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadostučinenia v oboch prípadoch odôvodnila len svojou úspešnosťou v konaniach o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky a zdržanie sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy a tým, že si uplatňuje satisfakciu za porušenie jej spotrebiteľských práv, ktoré bola nútená brániť v pôvodných konaniach s tým, že žalovaný žiadal od nej uhradenia neprijateľného administratívneho poplatku vo výške 288 eur, ktorý súd vyhlásil za neprijateľnú zmluvnú podmienku a žalovaný sa mienil na jej úkor formou zrážok z jeho mzdy obohatiť o sumu 2.243,39 eura. Je nepochybne, že žalobkyňa s prihliadnutím na postoj žalovaného vo veci vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 3Csp 40/2018, v ktorej žalovaný spochybňoval dôvodnosť

podanej žaloby, bola dlhodobo nedôvodne vystavená stavu právnej neistoty a to až do právoplatného skončenia uvedeného konania. Pritom je zrejmé, že tento stav vyvolal žalovaný, ktorý naformuloval neplatnú dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov. Následne použitím neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy požiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy sumu 2.243,39 ako úrokov z omeškania potom ako už prostredníctvom zrážok zo mzdy žalobkyňa uhradila celú istinu s poplatkom.

17. Ďalej však žiadne iné okolnosti, ktoré by bližšie odôvodňovali ňou uplatnenú výšku zadosťučinenia pritom neuviedla a ani či konanie žalovaného a následné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti na súde viedlo k vzniku aj iných negatívnych dôsledkov v jej súkromnom a spoločenskom živote. Jedinou okolnosťou, ktorá podľa názoru súdu vyšla najavo a čiastočne odôvodňovala a zvyšovala potrebu, aby žalobkyňa svoje práva bránila priamo v základnom konaní, bol fakt, že žalovaný dohodu o zrážkach zo mzdy spotrebiteľa už predtým (pred podaním žaloby zo strany spotrebiteľa) uplatnil u jej zamestnávateľa, a žalobkyňa nemala možnosť bezprostredne a urýchlene u svojho zamestnávateľa inak (bez súdneho konania) zastaviť ich výkon. Vzhľadom na vyššie uvedené závery a všetky známe okolnosti tohto prípadu bol odvolací súd toho názoru, že žalobkyňa (zastúpená advokátom) netvrdila a nepreukázala také okolnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie finančného zadosťučinenia v ňou požadovanej výške, teda v akej jej priznal nárok súd prvej inštancie. Pri určení výšky priznaného zadosťučinenia odvolací súd je toho názoru, že primeraná povaha a v rozsahu porušenia práv žalobkyne je suma 1.250 eur, a vo vzťahu k žalobkyňi ako spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené a nepriemerané obohacovanie sa.

18. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04).

19. Odvolací súd preto postupom podľa 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil rozsudok v prvom výroku rozsudku v časti o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyňi sumu 1.250 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti postupom podľa § 388 CSP zmenil rozsudok v prvom výroku tak, že žalobu zamietal.

20. O trovách prvoinstančného a odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a 262 ods. 1 CSP. Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu. Nejde o procesne neúspešnú žalobkyňu, ak jej bola priznaná aspoň časť uplatneného nároku na základe úvahy súdu. Žalobkyňu treba považovať za plne úspešnú, keď mala plný úspech čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia vyplývajúca z tohto z jeho procesného úkonu závisela, výlučne od úvahy súdu. Žalobkyňa bola úspešná čo sa týka základu nároku na jeho priznanie a preto jej odvolací súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia (§ 262 ods. 2 CSP)

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).